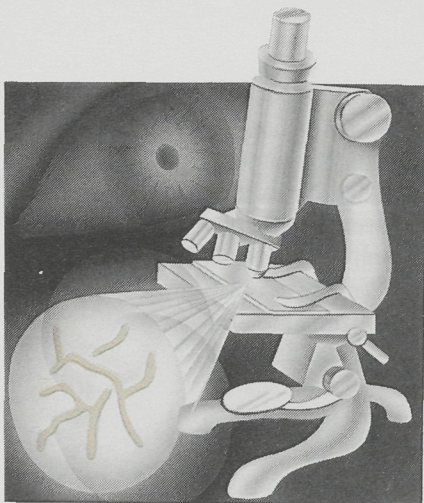

UITGEZOCHT

Samenstelling:
Gert J. Peelen

Nooit!

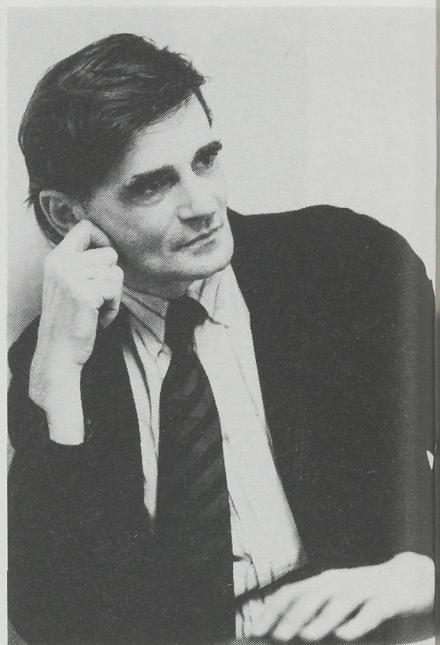
"CARA gaat nooit echt over", aldus de mismogedigmakende kop boven een persbericht van de Rijksuniversiteit Groningen. Het betreft de aankondiging van het proefschrift van *J. Gerritsen*, die

zoeksresultaten, maar zal een weinig hoopgevende constatering zijn voor de circa twintig procent van de Nederlandse kinderschaar, die aan enigerlei aandoening van de luchtwegen lijdt. In geval van een slechte longfunctie, of een sterke 'overprikkelbaarheid' van de luchtwegen, is de kans groot dat deze klachten zich ook op latere leeftijd blijven manifesteren, aldus de promovendus. Met name huisstof blijkt bij de inmiddels volwassen geworden patiënten nog allergische reacties op te wekken. Kortom: eenmaal CARA, altijd CARA. Gerritsen concludeert echter ook, dat ruim de helft van de door hem onderzochte

houd van een recente 'Nieuwsbrief' van het Amsterdamse *Academisch Medisch Centrum* serieus neemt. "Hoopgevend" noemt men daarin de resultaten uit diverse onderzoeken waarbij de oorzaken van CARA in een storing van het immuunsysteem zijn gezocht. In het bloed van mensen wier luchtwegen allergisch reageren op bepaalde stoffen, vonden de Amsterdamers een overdaad aan *immunoglobuline E (IgE)*; een anti-stof die wordt aangemaakt om de hinderlijke stof – mores te leren. "Bij een allergie- c.q. astmapatiënt werkt het immuunsysteem eigenlijk te goed, waardoor het lichaam enorme hoeveelheden IgE gaat aanmaken", aldus de AMC-Nieuwsbrief. "Deze overdosis leidt vervolgens – op nog onbekende wijze – tot een ongunstig effect op de ademhaling en luchtwegen." Het hoopgevende aspect hiervan is nu, dat men het eiwit kent dat de aanmaak van IgE regelt, maar inmiddels óók het eiwit dat de signaalfunctie van het eerste weer teniet kan doen. Bij mensen-zonder-CARA zijn die twee eiwitten keurig in balans; bij CARA-lijdens niet. Zouden de onderzoekers erin slagen die verstoring van het evenwicht door manipulatie te herstellen, dan kon er wel eens een klinische therapie voor astma en andere CARA-lijdens in het verschiet liggen. De pessimistische boodschap dat CARA nooit meer overgaat, die ons uit Groningen werd, zou in de hoofdstad dus wel eens weerlegd kunnen gaan worden. Dat lag voor de hand. Want – net als in de politiek – geldt in de wetenschap: zeg nooit 'nooit'...

Kritiek

Verzuurde figuren die hun frustraties over een gekmankeerd literatorschap botvieren op scheppingen

Carel Peeters: 'metafysische leegte'.
Foto Bram de Hollander

van meer getalenteerde schrijvers; het negatieve beeld van de literatuurkriticus, dat vooral in zwang lijkt bij auteurs die de gesel van de literaire kritiek aan den lijve gevoeld hebben. Toch klopt dat beeld niet helemaal. Zo maakte criticus *Aad Nuis* ooit gewag van zijn weersin om, in zijn ogen, slechte boeken te bespreken. En ook Nuis' vakbroeder, *Carel Peeters* ziet de literaire kritiek in de eerste plaats als een pösitive aangelegenheid. Literatuurkritiek lijkt inmiddels een wat gunstiger aanzien te hebben verworven. Dat mag bijvoorbeeld blijken uit het feit dat Nuis op dit moment als 'gastcriticus' een cursusprogramma verzorgt aan de Groningse letterenfacculteit, en Peeters onlangs werd benoemd als bijzonder hoogleraar in de literaire kritiek, aan de Vrije Universiteit.

CARA-patiëntjes: Nooit! Nooit!

daarop inmiddels tot doctor in de Geneeskunde is gepromoveerd. Gerritsen onderzocht een groep van ruim honderd volwassenen die als kind ooit in het Groningse Academisch Ziekenhuis waren onderzocht wegens 'chronische a-specifieke ademhalingsstoornissen' (CARA, dus). De kop van het persbericht vormt een compacte en adequate samenvatting van Gerritsens onder-

volwassenen die in hun jeugd aan CARA leden, inmiddels klachtenvrij is. En dat geeft aanleiding tóch een klein vraagtekentje te plaatsen bij de stelligheid van de kop van het desbetreffende persbericht.

Nooit?

Dat vraagtekentje wordt groter wanneer men de in-